

нѣмала потрѣбна-та веселость, че ѝ липсува привлекателностъ-та и прѣлѣсть-та. Най-послѣ, казалъ той на художникъ-тъ, картина-та не представлява тѣзи идея, която азъ имамъ за Гименея; вий сте му придали посрѣдствена красота и азъ ще ви заплатя посрѣдствено.

Артистъ-тъ, който ималъ колкото талантъ, толкова и умствена ловкостъ, му отговорилъ: — Да, имате право, като не сте благодарни отъ картина-та ми: тя още не е изсхнѣла, и ви казвамъ право, че азъ употребявамъ такъ визи бои, които произвеждатъ еффе́ктъ (силно впечатление) само слѣдъ истичание-то на едно извѣстно врѣме. Подиръ нѣколко мѣсяца пакъ ще ви я донеса и тогасъ вѣрвамъ, че ще ви ся види съвсѣмъ друга и вий ще ми заплатите спорѣдъ хубость-та ѝ.

Слѣдъ това артистъ-тъ взелъ пакъ назадъ картина-та. На другий день извършили свадба-та. Изминѣли се отъ тогасъ шесть мѣсяца и художникъ-тъ изново се явилъ съ своята картина. Младий-тъ сжпругъ, като я погледнѣлъ, твърдѣ много се зачудилъ. — Вий ми се обѣщайте, че врѣме-то ще уллучи вашя-та картина, му казалъ той. Наистина, азъ не мож да я позная. Вѣсхищаваме дѣйствието-то, що е произвело врѣме-то върху бои-тѣ, а още повече — вашя-та способность. При това азъ не мож да ви не кажж, че лице-то на фигура-та е малко по-весело.

— Вий по-напрѣдъ не го намирахте толкова, казалъ художникъ-тъ.

— Очи-тѣ ѝ сж твърдѣ живи; свѣтилникъ-тъ твърдѣ яркъкъ, огнь-тъ на Гименея трѣбва по малко да блѣщи, отъ огнь-тъ на любовь-та.

— Прѣди шесть мѣсяца вий намирахте очи-тѣ на картина-та по-тъмни и искахте, что-то свѣтилникъ-тъ на картина-та да бжде по-блѣскавъ отъ оня на любовь-та.

— Огнь-тъ на Гименея е солидентъ огнь. И още повече лѣгкомисленно-то положение на фигура-та дава ѝ